UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND McGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year $4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня міститься в Українськім Робітничім Домі, на розі вулиць Причард і МекҐрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік $4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

НЕЗАЛЕЖНА ПАРТІЯ ПРАЦІ.

Наші читачі знають вже, що у Вінніпегу є така "робітнича" організація, що називає себе Незалежною Партією Праці. Про неї писали ми, не раз, головно в часі виборчих кампаній. Та партія має двох домініяльних послів: Вудсворта й Гіпса (обох з Вінніпегу) і трох провінціональних у манітобському парляменті (Квіна, Фармера і Айвенса) та кількох алдерменів у вінніпеґській міській раді.

Вся її діяльність обмежується якраз виборчою пропагандою. Поза виборами вона ніколи нічого не робить, а головно нічого не робить між робітництвом. Ніякої пропагандової, організаційної, ні освітньої діяльности між робітництвом вона не провадить. Має гурт політичних спекулянтів, що спеціялізувалися на виборчих плятформах, що можуть до хрипоти кричати й нічого не сказати, що вміють лявірувати, щоб відсталого робітника від себе в часі голосування не відігнати й голоси дрібної буржуазії собі з'єднати — і на тому вся діяльність цеї партії кінчається.

Засівши в парляменті чи в міській раді, посли та алдермени тої партії торгуються з буржуазними послами та алдерменами за місця в ріжних комітетах та комісіях і щоб заслужити собі респект в буржуазії, голосують ріжні субсидії буржуазним клюбам, організаціям, конвенціям, а навіть чисто бизнесовим капіталістичним компаніям.

Дуже сердилися лідери тої партії на комуністів в часі останніх вінніпеґських міських виборів за те, що комуністичні промовці на мітінґах називали ту партію хвостом буржуазних партій. Вони дуже тим обурювалися, а навіть казали, що "Free Press", яка подавала звіти з комуністичних виборчих мітінґів, служить комуністам.

В манітобському парляменті фракція Незалежної Партії Праці — з трох осіб — під проводом Джана Квіна рішила нарешті показати свою "революційність" і "безкопромісовість". Для цего трапилася добра нагода. "Фармерський" уряд Брекена, йдучи, якщо вірити послові Бачинському, "на зустріч бажанням своїх фармерських виборців", віддав Вінніпеґській Електричній Компанії так званий "Севен Систерс Фалс" для спорудження на нему і експльоатації великої гідростанції. Тобто, уряд, який у виборах йшов під гаслом "publics' ownership", прийшовши до влади, віддав публичне майно компанії. Довкола цеї угоди уряду Брекена з Вінніпеґською Електричною Компанією счинився цілий скандал в манітовському парляменті. Консервативний провідник Тейлор закинув урядові Брекена корупцію, він сказав, що уряд Брекена дістав за цю угоду від компанії $50,000. Уряд Брекена призначив для розслідження цеї справи королівську комісію, яка вже з місяць засідає та випитує й розслідує. Навіть їздила аж до Каліфорнії, до Лос Енджелос, вислухувати бувшого директора компанії МекЛимонта.

Поки комісія розслідувала, в парляменті йшла завзята боротьба між урядом Брекена і його сторонниками з одного боку і з опозицією — консерватами й лейборитами — з другого. Вже на самому початку розслідування королівської комісії виявилося, що двох Брекенових міністрів купували шери в електричної компанії. Міністри примушені були зрезиґнувати. Це піддало духа опозиції. Головно атакували Брекена лейборити — Квін і Фармер. Квін, як соціяліст, що студіював марксістську науку й не визнає приватної власности, атакував Брекена з соціял-демократичного боку, хоч між його "боком", а "боком" консервативного провідника ріжниці не можна було найти. Тимчасом королівська комісія викрила, що в часі виборів консервативна партія дістала від Вінніпеґської Електричної Кампанії $3,500, Брекенова — $3,000, а ліберальна $500 на виборчу кампанію. Незалежна Партія Праці нічого не дістала й це піднесло її на дусі. Джан Квін і Фармер подвоїли свої атаки на уряд Брекена.

Аж нарешті пішов перед королівську комісію консервативний посол, Гейґ, вінніпеґський адвокат і там "між иншим" сказав, що через него іще один парляментарний посол купував шери у Вінніпеґської Електричної Компанії. Коли його допитувалися хто, то він "непохочував" сказати, але нарешті сказав, що — Джан Квін. Небагато, каже, він купив, лише 50 шерів і ті через кілька днів відпродав, але... купив.

З того й почалося. "Free Press" почала Квіна підбирати з "марксістського" боку, запитуючи його, як погодити його слова з ділами. Квін почав складати заяви, що то сталося якось припадково, що він по "приятельськи" розговорився з Гейґом, одним з консервативних лідерів, той йому порадив купити і він купив, а на третій день продав, втративши $75. Потім Квін почав резиґнувати з провідника парляментарної фракції, зі всіх урядів Незалежної Партії Праці, "щоб дати партії вільну руку розглянути його справу". Ну, от партія розглянула і... привернула всі права й посади Квінові. Инакшої ради не було. Та инакшої ради Незалежна Партія Праці й не шукала. Бо коли-б прийшлося усунути Квіна чи хоч би засудити його поступок, то хто зна, чи не прийшлося потім братися й за других членів своїх.

Щоб якось загладити отой "неприємний випадок", лідери Незалежної Партії Праці почали викликати на публичні дебати Брекена, або котрогось з його міністрів в справі "Севен Систерс Фалс". Але Брекен, як видно, не уважав навіть за потрібне відповісти на визов, мовляв, купували мої міністри шери, купував і ваш лідер — і над чим тут дебатувати. Консервати також вдоволені, втягнувши до афери й лейборитів, мовляв, всі партії в парляменті однакові, від консерватів почавши, а на лейборитах скінчивши.

Манітобський парлямент після двотижневого відпочинку знову збрався. Королівська комісія вернула вже з Каліфорнії. Джан Квін знову заняв місце лідера лейборитської фракції в парляменті, бо Незалежна Партія Праці його виправдала. Державні діла манітобські далі рішаються звичайним "парляментарним" порядком. Дебати охололи. Джан Квін зовсім замовк. Прогресисти шукають порятунку в лібералів. Може невдовзі прогресистів і зовсім не стане. Будуть всі лібералами. Тоді соціял-лейборитському Джанові звільниться місце для організування прогресивної "незалежної" партії. Кажуть, що він вже на фармах проголошує для неї ґрунт. Тоді лейборитська партія не буде вже хвостом буржуазної — тоді сама вона стане повноправною буржуазною партією.

ЗНАЧІННЯ ЧИСТКИ ПАРТІЇ.

Нище ми подаємо з московської "Правди" статтю т. Г. Зіновєва про значіння чистки партії. Ми вже подавали попередньо, що Всесоюзна Комуністична Партія приготовляється до чистки своїх рядів від некомуністичних елементів, що попролазили в партію задля особистих справ, що внутрі партії тормозять її роботу. Зіновєв, один з бувших опозиціоністів, що в 1926 і 1927 році пішов був з Троцьким і за це був виключений з партії, але признався до своїх помилок і його було принято назад до партії, нище висловлює свої думки про чистку партії.

"Ґенеральна чистка партії" — пише т. Зінов'єв, — це серйозна й часом болюча операція, й через те братись до неї треба тільки тоді, коли цього серйозного лікування вимагає все становище річей. Чи потрібна загальна чистка партії тепер, за того соціяльно-політичного стану, що його пролетарська диктатура переживає 1929 року? Безперечно так, потрібна, як ніколи. Недурно, на партійних конференціях, а також і в широких верствах робітництва до постанови про чистку ставляться якнайкраще. "Бурчить, їжиться, побоюється", глузує дрібний буржуй, що здебільшого вписався в партію й "позасідав" геть в усіх радянських, та не тільки в радянських установах, як у себе вдома. Щиро по-діловому, з ентузіязмом ставиться до чистки справжній кадровий більшовик, звичайний робітник партієць — основа нашої партії.

Ми — каже далі тов. Зінов'єв — нічого спільного не маємо з меншовиками вже майже 20 років. Ми бились з есерами на барикадах, а проте справа про меншовицькі та есерівські елементи, що пробують пролізати й подекуди пролізають в лави нашої партії, повстає перед нами знов у новій формі. Меншовицькі елементи пробують пролізати в робітничу партію, немов через инші ворота. Це своєріднє складне становище треба нам мати завжди на увазі.

Строк чистки: насамперед не поспішати, не робити нашвидку, обміркувати старанно й спокійно кожну подробицю, може визначити собі на підготовку й на закінчення чистки півроку, або навіть і цілий рік. Підготовка в цій важливій справі має вагу більшу, як самий процес чистки. Спіх і розмах, шаблон і неуважність часто-густо в справі чистки кривдили чесних партійців і допомагали не виявляти кар'єристів і "механічних громадян партії".

Методи чистки: притягнути непартійних робітників і робітниць у всі стадії чистки, забезпечивши їм реальний, не про людське тільки око, вплив на всю справу. Перевірні комісії всіх ступенів віддати до рук тільки справжнім робітникам - більшовикам, абсолютно бездоганним, що звязані з масами й не поривали тепер і ніколи з ними цього звязку, незнних, які не підпадають під жадний вплив, окрім впливу ленінського спрямування справи про чистку.

Треба пам'ятати, що "служака" і "продаза" завжди будуть найакуратніші й принесуть всі папірці й рекомендації. А робітник-більшовик часом і в цій частині "спізниться". 100 перероджених, але не вичищених з партії, завдають більше шкоди нашій справі, аніж може надолужити тисяча чесних комуністів. Сто непоправних бюрократів, що впадають в очі масам 'на видних постах", завдають більше шкоди справі, а ніж то можуть виправити 10,000 чесних звичайних комуністів. Не дурно радянський бюрократ — це найосоружніша фігура нашої сучасности.

Ґенеральна чистка партії це ніби колективна критика всієї партії й насамперед всього його якісного складу. Соціяльний склад організації має, звісно, величезну вагу, але самий соціяльний склад це ще не вся справа. Максимально збудивши енерґію робітничих мас, максимально підтримати їхню ініціятиву, всебічно підтримати їхню самодіяльність, розвязати їх творчі сили — з цьому тепер полягає завдання всіх завдань.

ЧЛЕНИ ВИКОНКОМУ КОМІНТЕРНУ ПРО ЙОГО ДЕСЯТИРІЧЧЯ.

ТОМ ВЕЛЛ. — Комуністичний Інтернаціонал — ґенеральний штаб світової революційної кляси—святкує свою десяту річницю. За ввесь час свого існування Комуністичний Інтернаціонал обстоював головні бойові традиції Леніна, Ліббкнехта й Рози Люксембурґ. Тепер, коли капіталісти готуються до нової руйнацької війни, Комуністичний Інтернаціонал закликає маси всього світу до боротьби за те, щоб поставити прапор Комінтерну над усім світом і покінчити назавжди з владою імперіялістів.

Хай живе III. Інтернаціонал! Хай живе міжнародний комунізм!

КОЛАРОВ. — Першу імперіялістичну війну воля пролетаріяту перетворила на війну громадянську, утворила Червоний Комуністичний Інтернаціонал. Комуністичний Інтернаціонал, збираючи й мобілізуючи свої сили, перетворить, на підставі багатющого свого революційного досвіду, другу імперіялістичну війну, що насувається, на громадянську й забезпечить перемогу світового Жовтня.

ШМЕРАЛЬ. — Комуністичний Інтернаціонал пройшов славетний десятилітній шлях, шлях мобілізації світової робітничої кляси проти капіталу, що наступає. Вступаючи в новий період свого розвитку, Комуністичний Інтернаціонал під бойовими прапорами ленінізму безстрашно просовуватиметься вперед до нових боїв за світову перемогу робітничої кляси. З новими силами вперед і вперед!

АНРІ БАРБЕ. — Комуністична партія Франції, авангард пролетарів — онуків Паризької Комуни, вітає Комуністичний Інтернаціонал — продовжувача великих традицій революційного пролетаріяту й вожда робітничої кляси, що бореться за перемогу праці у всьому світі.

Хай живе десята річниця Комуністичного Інтернаціоналу!

З'ЇЗД НАУКОВИХ РОБІТНИКІВ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Почавши від 16. лютого відбувався в Харкові 3-ий всеукраїнський з'їзд наукових робітників. З доповіди представника Бюра Секції Наукових Робітників видно, що за останні два роки число членів секції збільшилося майже на 1,000 осіб. Секція обєднує тепер 4,000 наукових робітників. З реферату Головпрофосу про стан вищої школи на Україні виходить, що сітка вищих шкільних закладів за останній час дуже зросла. Замісць 26 вищих шкіл передвоєнного часу в минулому році на Україні було 161 вищих шкіл, а у них 60,000 студентів. Для економії наукових сил Наркомос переводить концентрацію шкіл, так щоб на біжучий рік залилося 142 вищих шкіл.

З'їзд, що тривав кілька днів, підсумовуючи свою роботу, в ухвалених резолюціях накреслив низку конкретних заходів, щоб осунути хиби в роботі науково-дослідних установ. З'їзд визнав за потрібне поставити питання про тісний звязок науково-дослідних закладів з виробництвом.

Робота з'їзду закінчилася обранням нового складу пленуму УНБ секції з 27 дійсних членів і 4 кандидатів. Головою Бюра обрано Багалія.

Відповідаючи на привітання представника уряду Затонського, з'їзд ухвалив одноголосно листа до ЦК КП(б)У та до українського уряду, в якому між иншим говориться:

— "Наш з'їзд і цей широкий актив бачить у комуністичній партії і радянській владі свою партію, свою владу, не відокремлює своєї справи від справи пролетаріяту й твердо довіряє тому випробуваному та перевіреному керівництву, яке й на найкрутіших поворотах і через найважчі трудности, внутрішні і зовнішні, виводило нашу революцію на правдивий шлях".

— "Ми подвоїмо й потроїмо свою енерґію, щоб широкі кола наукових робітників підбадьорити і згуртувати навколо завдань індустріялізації, підвищення врожайности й колективізації сільського господарства, підсилення темпу та поширення масової культурної революції на Україні. Ми вдвоє, втроє збільшимо енерґію секції і усіх науково-громадських організацій, щоб у дружній роботі з державними організаціями створити пляновішу концентровану й продукційну організацію науки та навчання у вищій школі і готування молодих кадрів наукових робітників".

— "Ми усвідомлюємо, що труднощі моменту вимагають від наукових робітників не парадних декларацій а реальної роботи, і ми хочемо, щоб у наших заявах ви відчули не парадні слова, підтримку".

ТРОЦЬКИЙ ДОКОТИВСЯ НАЗАД ДО СОЦІЯЛ-ЗРАДНИКІВ.

На нашу думку, радянська влада й Всесоюзна Комуністична Партія зробила дуже добре, що вона сказала Троцькому забратися з Радянського Союзу, даючи тимсамим йому повну волю показати своє справжнє обличчя перед світом.

Троцький, як відомо, до Жовтневої революції належав до меншовиків, до тих, що нині є найвірнішими слугами капіталу.

Найсильнішою і найреакційнішою соціял-демократією в Европі є зараз німецька соціял-демократія — та сама, що по робітничих трупах, по трупах Карла Ліббкнехта й Рози Люксембурґ привела до влади Ґінденбурґа й нині з ним співробітничає.

Отже та німецька соціял-демократія дуже радіє Троцьким. Один з її лідерів, Розенфельд, в органі французьких соціялістів "Попюлер" пише, що Троцький "вже не розважається тлумаченням Лєнінового писання, а нападає на самі основи більшовицької диктатури".

Далі Розенфельд пише, що "Троцький не прийшов ще до марксістської концепції Мартова й Дана (провідників меншовизму), але події змушують його **застосовувати конкретні гасла російських меншовиків".**

Меншовик Дан, один з найзавзятіших ворогів радянської влади й комуністів, на сторінках німецької соціял-демократичної ґазети "Фольксштімме" заспокоює німецьких соціял-демократів, що Троцький їде до Німеччини. Він пише:

"Соціял-демократичному робітничому рухові жадною мірою нема чого боятися політичної діяльности Троцького. Навпаки, теперішній Троцький швидче може заподіяти смертельний удар комуністичному рухові за межами Росії і сприяти поверненню комуністичних робітників до соціял-демократичної партії, ніж зміцнити будь яку комуністичну партію і заподіяти шкоду соціял-демократії".

Таке пише лідер теперішнього російського меншовизму. А от королівський міністер Вандервельде, бельгійський соціял-демократ, пише в "Лє Пепль", органі бельгійських соціял-демократів, про Троцького таке:

"Правду кажучи, ніщо так не нагадує промов соціялістів проти буржуазного уряду, як обвинувальне слово Троцького проти сталінської диктатури".

А німецька соціял-демократична "Ляйпціґер Фольксштімме" пише:

"Троцький запозичає свої "життєві гасла" з програми російської соціял-демократії... Троцькісти поступово виходять на правильний шлях і що швидче пошастить їм викристалізувати свою політичну позицію до льогічного кінця і скинути владу старих утопій, то швидче буде можливим об'єднати всі клясово-свідомі угруповання всередині російської робітничої кляси, то більше шансів на успіх матиме боротьба за подолання комуністичної партійної диктатури".

Так радіють соціял-зрадники Троцьким, його теперішнім протикомуністичним становищем.

Буржуазна "Берлінер Таґеблят" пише, що "німецькі троцькісти (більшість яких вже вступили до соціял-демократії) є живі провісники, що вказують шлях, яким Троцький невпинно піде далі".

Инші соціял-демократичні й капіталістичні німецькі ґазети дуже радіють, що Троцький повертається назад до демократії. З приводу цего центральний орган Комуністичної Партії Німеччини, "Роте Фане", слушно пише:

"Що-дня з усіх капіталістичних ґазетах лунає справжній хор привітань жертві більшовицького терору. Не може бути більшої ганьби для колишнього революціонера, для колишнього учасника Жовтневої революції, для колишнього командувача Червоної армії, ніж дружні благопобажання тієї самої буржуазії, що готується до... інтервенційної війни проти Радянського Союзу".

Тов. Ярославський, один з провідників Всесоюзної Комуністичної Партії, робить такі виводи з того славословія контрреволюційної преси Троцькому:

"На шпальтах капіталістичної преси Троцький може прочитати, як низко він упав. З уст німецького підприємця, банкира, біржевого маклера, він може почути, кому він приносить користь своєю контрреволюційною діяльністю проти радянської держави. Партія Носке, почервонена кров'ю кращих борців німецької революції, робить Троцького своїм визнаним улюбленцем. В тягу передових статтей вона, партія Носке, згадує про попередні заслуги Троцького в російській революції. "Берлінер Таґеблят", "Фосіше Цайтунґ", "Форвертс" та жовтий "Фольксвілле" зійшлися в зворушливій одностайності для того, щоб оборонити Троцького від "лайки" комуністичної преси.

"Ніщо не може більше знеславити й дужче заплямувати Троцького в очах робітничої кляси, ніж цей факт. Своїми радянсько-ворожими діями він цілком заслужив свою долю. Я думаю, що цього досить для того, щоб судити про те, в який бік росте троцькізм. Звичайно, ми не сумніваємося в тому, що Троцький наговорить скільки завгодно лівих фраз, що скільки завгодно він змушений буде дипльоматично огорожуватися від таких обіймів, але йому не пощастить у цьому, бо не можна протиставляти себе комуністичній партії нашої країни, не можна протиставляти себе Комуністичному Інтернаціоналові, називати програму Комуністичного Інтернаціоналу соціял-демократичною програмою і в той же самий час добиватися повернення до цього Комінтерну. Наше завдання полягає в тому, щоб вся робітнича кляса зрозуміла значіння підпільної анти-партійної, антирадянської організації та діяльности троцькістів."

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА ЕНЦИКЛЬОПЕДІЯ.

Найближчим часом Наркомос УСРР починає видавати дитячу енцикльопедію.

Енцикльопедія складатиметься приблизно з 200 друкованих аркушів, не рахуючи малюнків, діяграм, мап та инших ілюстрацій. Передбачається випустити всього близько 20 томів.

До художнього оформлення запрошено видатних художників і ілюстраторів.

Енцикльопедія вийде тиражем в 50,000 примірників українською мовою.

За основу енцикльопедії буде покладений громадсько-виробничий принцип, на якому побудовано програму сучасної радянської трудової школи. Дитяча енцикльопедія охопить основні галузі виробництва і знання: сільське господарство, промисловість, шляхи сполучення і звязку, торговлі, суспільнознавство, природознавство, мистецтво то-що.

Увесь матеріял енцикльопедії буде поданий в історико-економічному розрізі.

Енцикльопедію призначається для дітей старшого віку; вона ставить перед собою завдання вичерпати потрібні для дітей віком 13—17 років знання в усіх царинах історії, науки, мистецтва та побуту.

Видавати дитячу енцикльопедію доручено Держвидаву України. Поточного року передбачається випустити не менш, як половину всієї кількости томів.

KODAK SAFETY FILM